

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ต้องเป็นอิสลามศาสนิกชนที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ (๒) (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑)

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี

(๓) มีภูมิรู้ในศาสนาอิสลามพอที่จะเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับครอบครัวและมรดก และ

(๔) มีความรู้ภาษาไทยสอเล่ได้ประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเทียบว่าไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

การแต่งตั้งบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้รัฐมนตรีเสนอ ก.ต. เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง”

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๕๒๘

มาตรา ๔ ผู้ใดเป็นตะไตะยุดิธรรมอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นตะไตะยุดิธรรมต่อไป

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลลันท

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา
๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนดให้
ตะไตะยุดิธรรมมีความรู้ภาษาไทยเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาเท่านั้น เพื่อ
ประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ สมควรปรับปรุงคุณสมบัติดังกล่าวของตะไตะ
ยุดิธรรมให้สูงขึ้น และโดยที่ตะไตะยุดิธรรมมีอำนาจและหน้าที่พิจารณาพิพากษา
คดีในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์เช่นเดียวกับผู้พิพากษา สมควรนำความ
กราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้